

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET

hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetésekre

a kiadóhivatal veszi fel

Politikai vigécek.

Pécs, 1896. május hó 29.

(*) Félhivatalos lapok igen gyakran adnak róla hírt, hogy a magyar miniszterelnök Bécsbe utazgat. Hol felmegy, hol hazajön Budapestre, de, mint egy jóra való és szorgalmas vigéc, mindig uton van. Valószínűleg nem nyári kéjutazását teszi. Magyarország multja ékesen megtanított és hozzászoktatott ahhoz, hogy legfontosabb ügyeinket Bécsben intézzék és legvitálisabb érdekeink fölött ott rendelkezzenek. Így volt ez régen, most is úgy van és hogy a jövőben másképp legyen, nincsen reményünk, nincsen bizodalunk. Bánffy b. is jár-kél Bécsben, lesi az ajtónyílást bécsi miniszterek előszobáiban, mert ott rendelkeznek Magyarország fölött.

Hogy mit végzett a miniszterelnök és minek szaladgál, holott itthon felette nagy ünnepségnél van, nem mondja senkinek, még a félhivatalosnak sem. De a körülmények kétségtelenné teszik, hogy a gazdasági kiegyezés és a kvóta gordiusi csomóját szeretné megoldani, úgy, hogy a kecske is jóllakjék, a káposzta is megmaradjon. Ezért megy a Burgba audienciára és értekezik az osztrák miniszterekkel, a kik már fölismerték a nemes báróban a kétkulacos, szemfényvesztő és még az ő szempontjából is megbízhatatlan politikust. Szánalmas lenézéssel fogadják az állig

begombolkozó bécsi autokraták az izgékony politikai vigéct, a magyar miniszterelnököt. és éppen ebből az okból akciója semmiféle sikerrel nem járhat. Ő már el van ejtve, csak még az utód iránt nincsenek tisztában odafönt.

Bánffy b. ugyanis még a tárgyalások kezdetén ígéretet tett az osztrák kormánynak, hogy ő a kvótának Magyarországra eső részét néhány percenttel fölemelteti. A magyar kvóta-bizottság ismeretes renunciumból azonban nyilvánvaló, hogy Bánffy b. nem válthatja be ígéretét, következésképp Bánffynak mennie kell, legfeljebb megadatik neki a mód, hogy ezt a tisztesség látogatásával tehesse.

Régóta megállapított tény, hogy Bánffynak nincs erélye, esze és tekintélye ahhoz, hogy Magyarország érdekeiért méltóan és igazán helyt álljon. A miniszterelnök sokat emlegetett erélye voltaképpen csak erőszak lefelé, meghunyászkodás felfelé. Tekintélyét, a mi kevés volt, az utóbbi idők erősen megrongálták. Némely vastag ballépése szomorúan világította meg azt a fej nélküli vezetést, melylyel Magyarország ügyeit intézik. A kik különféle érdekből őt pártolták és követték: tőle rendre elfordulnak, kezdik belátni az egész vonalon, hogy a mostani miniszterelnök vezetése alatt haladni éppenséggel nem dicső dolog. Erősen állítják, hogy még az udvar kegye is elhagyta. Így marad majd árván, magában.

De vajjon mit is tehet Bánffy Dezső báró Bécsben? Megeszi jóévtvágygyal a mit a Matschackerhof, vagy Sacher éttermében eléje tálnak, talán egy-két obligát mosolyt az udvari lakajok részéről jó jelnek magyaráz; de bizony ő ott a semminél is kevesebbet tehet hazája érdekeit illetőleg. Jót amugy sem várhattunk volna tőle, miként a csecsemőtől, a ki alkotni képtelen lévén, hát a rombolásban találja kedvét. Szerencsénkre azonban ezuttal ettől a rombolási mániától sem kell félnünk, mert erősen fogják a kezeit különböző érdekek.

A kvóta kérdése nem pártkérdés Magyarországon. A magyar renunciumban, melyet az osztrák előterjesztésre a magyar kvóta bizottság adott, erős határozottsággal van fixirozva a mi állapotunk. Ez a szabadelvű párt álláspontja is. Tehát a miniszterelnök és többi utazó kollegái kötve vannak és ha engednek, elvesztik teljesen a pártot és ingadozó lábaik alól a talajt. A kiegyezéshez pedig majd hozzászólhatunk mi is.

Azonban ha Bánffy báró gyakori bécsi utjának, mert sem nem árthat, sem nem használhat, éppugy, mint a túri szenteltvíz, jelentőség nem tulajdonítható és legfeljebb korrajzi tekintetben jellemző Bécs nyílt szuperenciája: nem fojtható el a hazafias és mély aggodalom a kiegyezésnek és legkülönösebben a közös költségekhez leendő hozzájárulási aránynak, a kvótának kérdé-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Hervadt virág.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Mikor először találkoztam vele s megláttam azt a szokatlan halvány-piros arcot, s azokat a szomorú, bánatos szemeket, valami különös érzés nyilallott szívembe. Olyan szánalomféle volt.

Oly különös is volt az a leány. Arcán az a nem természetes pirosság, szemében az a szomorú, bánatos kifejezés. Beszédje is olyan lassu, vontatott volt, mintha neheze esnék a beszéd.

Én mellette ültem s míg a többiek vidáman csevegtek, én övéle társalogtam. S oly jól esett, mikor néha egy-egy mosoly jelent meg azon a szomorú arcon. Olyan volt ilyenkor, mintha egy letört, hervadó virágon egy-egy harmatcsepp ragyogott volna.

Keveset beszélt, de úgy vettem észre, hogy szívesen hallgat reám s nem ügyel a többiek léha, mindennapi fecsegéseire.

Mikor pedig elváltunk, azon a lassu, vontatott hangon csak annyit mondott:

— Köszönöm, hogy néhány percre felvidított.

Oly szomorúan s oly hálás pillantással

mondta ezt, hogy akaratlanul is azt a kérdést intéztem hozzá:

— Mi baja? Miért oly szomorú? Hisz még oly fiatal s oly szép.

Mosolygott.

— Szép vagyok? — mondá. Hát nem szép-e az a virág is, melyet belül férgék emésztenek. De meddig marad szép? Mától holnapig. Hervad, fonnyad s egy reggel csak azt vesszük észre, hogy eltűnt az üde szín, nincs illata. A virág elhervadt . . .

— De hagyjuk ezt. Isten önnel. Ha ráér, látogasson meg, legalább kellemesen töltjük az időt.

Sokáig néztem utána. Folyton fülemben csengtek szavai:

— Hervad, fonnyad, s egy reggel csak azt vesszük észre, hogy eltűnt az üde szín, nincs illata. A virág elhervadt . . .

Keztem érteni, miért az a halvány-piros arc, azok a bánatos szemek, az a szomorú hang.

E leány beteg. Hervad, fonnyad s ő tudja ezt. De azért nem panaszodik; tűr, szenved, míg csak a virág — el nem hervad.

Sajnáltam s szinte rosszul esett látnom a környező természet üdeségét, a virágok tarka szinompóját.

Minden kis virág, minden zöldelő bokor azt a leányt juttatta eszembe.

* * *

Mikor beléptem hozzá, ott ült az ablaknál s tekintete ott révedezett a kis kert fái, virágain. Nem is vette észre jelenlétemet s egy darabig némán szemléltem azt a szép arcot.

Lassan odaléptem hozzá.

— Miről gondolkodik, hogy úgy elmentült?

Ijedten ugrott föl, de aztán mosolyogva nyújtotta kezét

— Szép, hogy eljött. Ugy is unatkoztam Üljön le.

Leültünk a már megszokott helyünkre az ablak mellé, egymással szemben. Egyideig hallgattunk. Éreztem, hogy e leánynyal szemben oly nehezemre esik a beszéd.

Végre is, hogy valamit mondjak, így szóltam hozzá:

— Mondja, miről gondolkodott, midőn beléptem?

Rám nézett s szeméből olvastam, hogy táj neki e kérdés. Megbántam, hogy kérdeztem.

— Miről gondolkodtam? — Nem tudom. Tán semmiről. Néztem a virágokat bokrokat s gyönyörködtem a tarka pillangók játékában. S míg ezeket néztem, úgy fájt a szívem, hogy miért is nem lehetek én oly boldog, gondtalan, mint azok a kis himes, bohó pillangók.

— Látja, ön mindig saját magát keseríti, kínozza. Mindig ily beteges gondolatok-

sében. Magyarország álláspontja a kvóta kérdésében olyan, melyből nem engedhet és nem is fog engedni egy jöttányit sem.

Bizonyára tehát Ausztria fog közeledni és horribilis túlköveteléseitől némileg elállani. De a többlet és fölemelés, melyhez rovasunkra mindenesetre ragaszkodni fog, nagyon is elég lesz még mindig ahhoz, hogy a legválságosabb helyzetet teremtsen. Ennek az eshetőségnek ki vagyunk téve és a jövőre félve gondolunk annyival is inkább, mert a kormány és a szabadelvű párt irtozó gondolattal utasította el magától az önálló vámterület eszméjét és megtagadott minden előkészületet és tervezetet arra az esetre, ha a gazdasági kiegyezés meghiusul.

Ha Magyarországnak olyan kormánya volna, mely hazafiasan és igazsága tudatában erélyesen állna sikra, ha a kormány erejét a nemzet bizalmából meritené: ugy sokat lehetne elérni és igazainkat érvényre juttatni. A nép azonban csak lenézett birkanyáj, a mely a gyapjút, hust és vért szolgáltatja, melylyel tetszés szerint el lehet banni, örülni, hogy élni hagyják. Így tanulta ezt Bánffy Dezső báró azokból az utasításokból, melyekkel el szokták látni kreaturáikat azok a bizonyos körök.

Bánffy báró erejének, hatalmának gyökere Bécsben van, hajlamai oda vonzzák, hálaja oda köti, érdekei oda kényszerítik. Ezért előtte csak az a lényeges, hogy az osztrák államférfiak hogyan vélekednek a magyar ügyekről és mit akarnak. A magyar miniszterelnököt az osztrákok csak eszközül használják, éppugy mint a citromot az osztriga evésnél. Mert az osztrákok általa uralkodnak Magyarországon, Bánffy b. pedig általuk nyer és kap hatalmat az ország fölött. Ne feledjük azonban, hogy a citromhéjat, ha már a levét kicsavarták, — el szokták dobni.

kal van elfoglalva a helyett, hogy vidámabb szórakozást keresne. Hisz ön is lehetne oly vidám, boldog, csak akarnia kell.

Szomoruan rázta fejét.

— Ne higye. Sokkal jobban tudom, érzem, hogy mi vár reám, semhogy szabadulni tudnék e gondolatától. Próbáltam már, hogy feledjem bajomat. Szüleimmel utaztam, fürdőkben voltam. Hiába. Az a folytonos gondoskodás, kimélet, becézgetés mindig jobban és jobban éreztette velem, hogy szánnak, sajnálnak, vigyáznak reám, mint egy törékeny virágra.

— Képzeldés. Önnek semmi baja sincs. Ha elvetné e beteges gondolatokat, egyszerre egészséges lenne. Legyen vidám. Keresse fel ifju társnőit, s körükben legalább nem jut eszébe az a folytonos aggodalom, az a folytonos rettegés.

— Én nem félek, nem rettegek. Mitől féljek?! Attól, hogy itt kell hagynom e nyomoruságos életet. Hisz annak csak örülni tudnék. Nekem csak az fáj, hogy ily fiatalon kell távoznom.

— Ön azt mondja, keressem föl ifju társnőimet. Ne kívánja ezt. Hisz csak ott érzem magam igazán szánalmasnak. Azok a fiatal, úde teremtesek oly vidáman mesélik el napi aprólékos dolgaikat, s oly boldogan, gondtalanul szövik fiatalos, rózsás ábrándjait. És ez oly nagyon rosszul esik nekem. Hisz nekem még ábrándoznom sem szabad.

Hirek.

Pécs, 1896 május 29.

A pesti rokonok milleniumi öröme.

— Vidéki felvonulók a hódoló diszfelvonulásra. —

Benne vagyunk a millenniumban, mint a millennium a lapokban, hogy a társadalmi, gazdasági és egyéb dolgoknak alig jut nyolc kéthasábos petit sor, amit a millenniumi ünneplések olvasásában végeláporodására jutott halandó alig bir kihalászni a hasábok millenniumi szószából.

És önök tisztelt olvasók azt hiszik, hogy a millenáriszmus már elérte zenitjét. Ne legyenek önök ilyen korunkba be nem illő idealisták.

Benne vagyunk a millenniumban: de lessünk még bennebb is.

Gondoljanak önök június 8-ikára. Akkor tartják meg a székesfővárosban azt a ragyogó hódoló felvonulást, amelyet még nem pipált a világ, a mióta világ.

Ha önök nem gondoltak még erre, gondoltak már a derék pestiek, akik rettegve tekintenek le széles e hazába s rettegve látják, mint készülnek a szélrózsa minden irányában a kedves vidéki rokonok rendezni olyan rokon felvonulást, aminőt meg ők a fővárosiak nem pipáltak és nem is akarnak pipálni.

A hódoló diszfelvonulást látni óhajtja a hazafias érzelmű és újdonságvágyó jó vidék is. És mert nincs kilátás rá, hogy a vendéglők, szállodák, barakok és más e nemű alkotmányok fedelei alatt szállást vehessen; és mert ha erre kilátás volna is, de vissza borzasztó az a kilátás, melyet a millenáris szállásépítkezések minotauruszai nyujtanak, minden vidéki a jó pesti atyafiakra veti saaszemeit. Azért a nyári lerándulásokért, amelyeket a fővárosi kiterjedt rokonság részéről élveztek, most adják vissza a revans vizitet.

Mint e célra szerződötett időleges saját különünknek kifürkészni sikerült, magából Pécs városából családapák, özvegyek, agglegények és aggabb szüzek, ifjak és vének, férfiak és nők összesen 10.799-en érzik erősen a rokon kötelék összefűző láncát Budapesten lakó halandókkal és vizit médiumokkal.

Egyes családok között kemény belvilongások törtek ki a fölött, hogy X-ékhez ki áll közelebb vérségi avagy sógorsági jussan.

Miről is szöjjeek én ábrándokat. A jövő boldogságáról? — Nevetséges volna.

— Nem mosolyogna-e ön, ha valaki önnek egy letépett, sárguló virágot mutatna, s azt mondaná: Nézd e virágot. Látod, hogy vesztí színét, illatát. S még sem fog elhervadni, hanem újra kinyílik, újra úde, harmatos lesz. Nemde banális beszéd ez?

— Ön igazán úgy beszél, mintha már utolsó szavai volnának ezek; mintha már ott feküdnék a fehér ravatalon. Ön tulságos érzékeny. Önnek hiába beszélnek, nem akar hinni.

— Jó, nem szólok többet. Ugyis hiába beszélnek. Jól tudom, hogy önnek is csak jó szive sugallja a vigasztaló szavakat. Maga sem hisz bennük. Én sem. De azért ne nehezteljen . . .

Oly kérőleg mondta e néhány szót, hogy önkénytelenül is keze után nyultam. Remegett az a kis bársony kéz.

— Én nehezteljek önre. Hisz od'adnám a lelkem üdvösségét, ha meggyógyíthatnám.

— Látja, ön is elismeri, hogy engem gyógyítani kellene. Elárulta magát, de jól van. Köszönöm részvétét, áldozatkésztségét, de nem lesz rá szükségem.

Sajnáltam, hogy így el engedtem magam ragadtatni. A leány megértette, hogy hiába vigasztalom, magam sem hiszek neki.

* * *

A lelkészi hivataloknál rakásával váltják ki a rokonságot igazoló anyakönyvi kivonatokat, melyekkel egymást fogják tullicitálni az elsőbbségi jogért harcoló vidéki familiák.

És így áll a világ egész Baranyában is s valahol csak laknak emberek, kik egyenesen vagy oldalra ágazni Budapestig szerencsések valának.

És a sokszorosan megtisztelt fővárosi rokonok szólnak Petőfivel:

Oh ez az ostoba falusi nép,

Irák, hogy feljönnék Pestre Szép.

Meglátogatnak: még szebb.

Na csak jöjjetek, hanem meg is szökönk előletek.

És jönnek vissza a rokon felvonulást bejelentő levelek ezzel az ismert postai jegyzéssel: „Cimzett ismeretlen.”

És változtatják, titkolják a lakásokat a hódoló felvonulást látni felvonuló szándékozó vidék előtt. Vannak, akik nem emlékeznek a bejelentett rokon kötelékre, ha harmad iziglen visszafelé faggatják is a családfát.

Egy szóval benne vagyunk a millenniumban, de bennebb is lessünk, csak föl Pest-Budába! Várnak a rokonok, mint az — árvizet. Hanem az mindegy. Előre!

Egy vidéki rokon.

Naptárend 1896. május 30-án.

Naptár: szombat, május 30. — Róm kath.: Nándor. — Prot.: Nándor. — Görög-kel. (május 18.) Péter. — Zsidó: S. Behalote. — Nap két 4 óra 2 perckor; — nyugszik 7 óra 27 perckor. — Hold két este 11 óra 9 perckor; nyugsaik 6 óra 56 perckor reggel.

Időjárás: hőmérséklet 20 Celsius fok meleg; légnyomás 753. Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett meleg idő, zivatarok és helyenkint csapadék, hőstüledés várható.

A bicyclopálya bemutatása délután 5 órakor a sajtó képviselőinek.

— (Előkészületek a június 8-iki nemzeti ünnepélyre.) A belügyminiszter a vármegye alispáni hivatalának megküldte több száz példányban az „1896 évi VII. törvénycikket, ami az ezeréves ünnepély törvénybe iktatásáról szól” ama utasítással, hogy ennek egy példányát június 8-án minden községhezán kifüggeszessék, egy példányt pedig tartozik minden község előjárósága levéltárában megőrizni.

Azt hittem, hogy csak szánalmat érzek iránta. De mikor úgy eszembe jutott, hogy ez a leány itthagya, többé nem fogom látni, úgy feljajdult a szívem. S ilyenkor mindig jobban és jobban érezttem, hogy a leányt nemcsak sajnálom, de szeretem.

Mikor először ébredtem ennek tudatára, úgy megremegett a szívem. Örömemben, fájdalomában? — nem tudom. Csak azon gondolkodtam, hogy vajjon tudja e a leány, hogy szeretem. Észrevette e gyakori találkozásunkkor, együttléttünkör, hogy mily boldog vagyok, ha vele lehetek.

Nem hittem. Pedig akartam, hogy tudja. Háttha ő is szeretne, s ezzel tán feledné baját, tán vidámabban tekintene a jövőbe. Avagy tán még boldogtalanabbá tenném. — De azért meg akartam neki mondani. Legalább addig, míg él, legyen valakije, kiről tudja, hogy vele együtt szenved, vele együtt örül.

* * *

Mikor megmondtam neki, hogy szeretem, elsápadt. Sokáig hallgatott. Csak nehezen kezdett beszélni:

— Szeret? Oh mily boldoggá tett — egy pillanatra. De miért mondta ezt meg! Hisz most még kinosabb lesz rám nézve az élet. Mert én is szeretem s úgy őriztem ez egyetlen édes titkot. S most ön kimondta e boldog szót, s ezzel . . .

— (A pécsi főgimn. ifjúság hangversenye.) A humanus cézzal megindult nemes törekvés, önzetlen fáradozás megtermé az óhajtott gyümölcsöt: az erkölcsi és anyagi sikert. Feltevésünkben, — hogy a mai előadás minden várakozásunkat meghaladó fényes eredménnyel fog végződni, — nem csalódtunk. Hisz megszoktuk már ez intézet növendékeitől csak szépet és jót hallani. Az egyes darabok megválasztásában tapintatot, műzlést láttunk érvényesítve az előadás folyamán, mi nem kis mértékben hat az ifjúság szép érzékének kiművelésére, fejlesztésére. Valóban nagy köszönettel kell adoznunk azon leleményességnek, mely azokat az intézetben elszórtan létező még csiszolatlan gyöngyszemeket, a szép zenei erőket a különféle hangszerek kezelésére össze tudta csoportosítani, bándává alakítani és oly dicséretesen, hogy úgy mondjuk, finom kezelésre valló példaszertű fegyelmezettséggel begyakoroltatni. Rámutatva ezzel a tehetségek mikénti felhasználási módjára, értékesítésére. Ez keveseknek adatik meg oly szerencsés harmonikus összefüggésben, mint a mely ékesen bizonyító tulajdonok vezérlik ambiciózus tetteiben Bitter Illés ének- és zenetanárt. A diákok is derekasan kitétek segélyezendő társaikért, de viszont a közönség sem hagyta cserben az élvezetet nyújtó nemes törekvéseket. A minden szépért buzgólkodni tudó intelligens közönség teljesen megtöltötte a tornacsarnok tágas helyiségét. Az előadás pontban 5 órakor Bráza Zoltán király himnuszával vette kezdetét ének- és zenekarral. A kitűnő precizitással előadott műnek szerzője e darabban mély zenei érzésről tanuskodik, szép készültséget árult el vele, mindazonáltal még igen sok király himnusz fog elhangzani Kárpátoktól Adriáig, míg a zeneértő művelt és a nagy közönség megfogják találni végre egyikben azt, ami mindkettőre kielégítő hatással lesz. Második fellépő Szuly Aladár maturanus volt, ki keillemes bariton hang-

Tovább nem folytatta. Könyei eltojtoták szavait. Oly szép volt így. Odavontam magamhoz s először érintetem szűzies homlokát ajkammal. Nem ellenkezett. Éreztem, hogy most boldog. Valamit auttogott. Oda hajoltam hozzá. Csak annyit érttettem:

— Istenem, most boldogan távozzam... Éreztem, hogy szemeim könyekkel telnek meg. Sirtunk mindaketten. Alighanem egyet sirattunk.

Sorsom messze vidékre vetett abból a szép kis városból, melyhez annyi édes emlék fűzött. Mikor attól a látványtól bucsuzóul annyit mondtam:

— Ha Isten engedi, nemsokára eljövök érted, elviszlek magammal, s élünk boldogan, vidáman.

Könyes szemekkel nézett reám.

— Ha Isten megengedi... Imádkozni fogok érte...

Hosszu három esztendő után jutottam vissza városomba. Amily boldogan távoztam, oly leverten tértem vissza. Azt, kit annyira szerettem, már nem láthatám.

A temetőbe mentem. Egy kis fehér márványkereszt előtt álltam meg. Rajta ez az egy szó volt csak: Jolán.

A virág elhervadt...

Csontos Sándor.

hordozásával, előadásával nagy tetszést aratott. Hangjában oly kincscsei rendelkezik, mely őt már most, egyéb jeles tulajdonaitól eltekintve, országgyűlési képviselőre predestinálja. Az énekrészek egytől-egyig mind kitűnő verével adattak elő. A szóló részekben különösen kitűnt Musch III. o. t. sopran — és Szuly Aladár bass bariton érces hangjával. Meg kell különösen emlékeznünk Kossutányi István V. o. t. hegedűjátékáról, melylyel már is nagy jártasságot mutatott be, a vonót finom árnyalatok kizsákmányolására pompásan kezeli. Különben e tanítvány megkapó szép játékával jelenlegi jeles mesterét, Müller Róbert hegedűművészt dicséri. Ki kell emelnünk e mellett Buday Dezső VII. o. t., ki művészi tökéletességgel kísérte zongorán. A kis Baltha III. o. t. igen kedvesen s bátran szavaltta el Pósa Lajos Kacor-királyát. Gabányi vig monológiát a volapükkről pedig Nikolics Benedek maturanus szavaltta el, megkacagtatva úgy a közönséget, hogy jó Gebauer Izor ur, egykori pécsi gimn. igazgató, mint a volapük terjesztésének felkent apostola, alaposan szekundába pónálta volna azért a merényletért, hogy a világ nyelv (?) kifigurázására vállalkozott. Végül az ének- és zenekar derekasan, tüzzel rázendített a tornászok indulójára, mely a közönségnek is szólt, hogy mehhhettt!!!

— (A „Pécsi Athletikai Club“.) f. hó 31 én (vasárnap) délután 1/3 órakor a tettei versenypályán megtartandó s táncsal egybekötött házi versenyének sorrendje. I. Sikfutás. Neveztek: Kepes Ferenc, Angster Oszkár, Geiringer Mór, Saághy János, Burgics Vilmos, Kohárits Károly. II. Súlydobás magasba és távolba. Neveztek: Lauber Viktor, Dr. Flóris Endre, ifj. Littke József, Zaille Ferenc, Günsberger József, Fonyó István. III. Távolugrás. Neveztek: Cwinger Ferenc, Lauber Viktor, Saághy János, ifj. Antal Gyula, Angster Oszkár, Kepes Ferenc. IV. Súlyemelés. Neveztek: Zaille Ferenc, Dr. Flóris Endre. V. Magas ugrás. Neveztek: Geiringer Mór, Kepes Ferenc. VI. Kitarítóverseny. Neveztek: Burgics Vilmos ifj. Antal Gyula, Geiringer Mór, Fonyó István, Notter Jenő, Littke József, ifj. Puzer Lajos. VII. Kardvívás. Neveztek: Kepes Ferenc, Notter Jenő, Lauber Rezső dr., Zaille Ferenc, Littke József ifj. VIII. Vigasz-verseny. A verseny után a díjak ünnepélyes kiosztása. Úgy a verseny alatt, mint a tánchoz a 44 ik gyalogezred zenekara fogja a zenét szolgáltatni. Belépő díj 1 korona.

— (A városi majális.) A szokásos ünnepélyvel egybekötött faátvétel június hó 2-án fog a kozári mező nevű városi erdő részben megtartatni, melyre a városi bizottsági tagok s több más előkelőség hivatalos. Az ebéd d. u. 2 órakor lesz a kozári mezői vadászháznál, melyen a meghívottak személyenkint 2 frt lefizetése mellett résztvehetnek. A résztvenni szándékozók számára a kirándulás napján egész délelőtt fogatok állnak rendelkezésre. Ha a kitűzött határnapon, június hó 2-án, netán kedvezőtlen lenne az időjárás, akkor a kirándulás a következő napra halasztatik.

— (A bicycle-pálya bemutatása.) Mielőtt a pécsi bicycle-club most épült új versenypályáját a június hó 4 diki országos kerékpárversenyen az ország sport férfiaival és Pécs város közönségével megismertetné, holnap, szombaton délután 5 órakor a pályát egy zártkörű bemutatáson megismerteti tagjaival, mely bemutatásra a helyi sajtót is meghívta az elnökség.

— (Tanítók millenniuma.) A somogykarádi tanítók egylete tegnap tartotta millenniumi ünnepélyét Kupavárott. Reggel 8 órakor volt az összejövetel a somogyvári iskolában, honnan nemzeti zászlók alatt, Barca Jossi kaposvári senekarának senje mellett kivonultak az ünneplő tanítók Kupavárra, hol a szent Egyed-templomnak nyolcszásados romjai felett hálaadó istentiszteletet hallgattak és Viniss Fülöp ostopáni plébános alkalmi egyházi szentbeszédet mondott. Ezután a diágyűlést az egyleti daloskór a „Hymnuss“ elénekklésével megnyitván, Horváth Pál elnök és Kommandinger Vilmos mondtak ünnepi beszédet; Rozics Géza tanító pedig ünnepi ódát szavalt. Majd az ünnepi értekezések következtek Pécer Ignác tanítótól, ifj. Ssáchenyi Imre gróftól és Csáky Elektől, a ki a tanítóegylet történetét adta elő. Horváth Pál elnök záróbeszéde után a „Szózat“ elénekklésével ért véget a diágyűlés. Ezután a kupavári grófi kastélyt szemlélték meg az ünneplő tanítók, majd a somogyvári iskola termeiben bankettre gyűltek össze, este pedig táncmulatság fejezte be a szépen sikerült ünnepet.

— (Új bazaltbánya.) Zeelic Kisfalud, somogy megyei község határában bazaltkőtelepet fedeztek fel. Az új szürke bazaltkőtelep, ha a bányát megnyitják, nagy befolyással lesz a szelliciek jövődjére nézve, mert a bányában szász és szász ember talál majd alkalmazást. Már különben megvan az első út, melyet a bányából kikertülendő bazaltkővel fednek majd be: a Kaposvárról Szenna felé vezető közlekedési út ez, melyet a szelliciek a telep köveiből szándékosnak befedetni.

— (Gazdasági tudósítás.) Mint Kaposvárról írják: ott az idő még mindig hűvös s ez a körülmény nagyban hátráltatja a tavaszi vetések fejlődését és a szőlők fakadását. Különben Somogy megye egész területén igen szeszélyes az időjárás — valamint nálunk Baranyában is — és bár az őszi-tavaszi vetések elég jól állnak, a gyümölcsösök is szépen mutat, mégis félős, hogy az időjárásnak egy hirtelen változása sokat fog ártani a gazdasági kilátásoknak. Ami a gyümölcsösöket illeti, a hernyó is igen sok pusztítást vitt azokban véghez. A szőlők felujtása igen szépen halad s ha az idő kedvez, sikere nem is fog elmaradni.

— (Plusz és mínusz.) Most jelent meg a magyar államvasutak ez év első negyedére szóló bevételének kimutatása, melyből megemlítjük, hogy a pécs-barcsi vasutnak ez év első negyedében 106.700 frt volt a bevétele, míg a múlt év hasonló időszakában csak 103.993 frt; a mohács-pécsi vasutnak pedig a folyó év első negyedében 112.630 frtnyi bevétele volt, a tavalyi hasonló időszakában azonban 121.860 forint. Tehát a pécs-barcsi vasut bevétele növekedett; a mohács-pécsi vasut ellenben csökkent ez év első negyedében.

— (Szélhámos koldus.) Ismét egy szélhámos koldust kutat a rendőrség. A talimkoldus tulajdonképen lopási szándékból járja be a házakat s a hol észre nem vessik, el-emeli, a mi a keze ügyébe esik. Így tett ma délelőtt a nyil utcában is, ahol Nyers Jánosné konyhájából ellopott egy pár értékes ruhadarabot, míg a gazdaasszony egy percre a szobába ment be s a konyhában senki sem volt. Természetesen, mikor a lopást észrevették, a szélhámos koldus már messze járt s most egyelőre biztonságban van valahol.

— (Gazdasági tudósítás.) A gazdaság rendszerint megőrülnek a hűvös májusnak. Az idei május, mely hűvös időjárással kezdődött csakhamar hidegre fordult. A hűvös időjárás, a sok eső és gyakori szelek éppen nem váltak előnyére a vetéseknek. A vetések állása különben — mint Baranyas Vasarról lapunknak írják — a követ-

kező: Az őszi vetemények közül a buza kitelelése ellen kevés a panasz, annál inkább mondható es a rozsról, mely sok helyen gyenge, ablakos és kalászat a hűvös időjárás következtében még most sem dobta ki mindenütt. A mi különben csak szerencsének mondható, mivel határunkat már háromszor érte kisebb-nagyobb mennyiségekben a jég. Az említett okból kárt nem tett. Az ősziak közül legszebb az árpa, mely a sok eső következtében erősen megbokrosodott. A tavaszi vetemények már sokkal gyengébbek. A hűvös időjárás és a sok zápor által meg lévén akasztva fejlődésében, az aratási időt hetekkel tolja ki. Előszórára, ha meleg időjárást kapunk, szép kilátásaink vannak. Gyümölcsfélékre azonban alig van remény. A korai szepidő által kicsalt rügyeket megdézsmálta a fagy, utána a leggondosabb védekezés dacára a hernyó és cserebogár pusztított.

— **(Fellépett a száj- és körömfájás.)** Addig kerülgette a szomszéd falvakban uralkodó száj- és körömfájás a város területét, míg végre az itteni szarvasmarha állományban is fellépett. A rendőrkapitányság hivatalosan is megállapította ma a járvány fellépését és a legszigorubb intézkedéseket tette meg a vész terjedésének megakadályozása iránt. A fertőzött istállókat zár alá vetette, fertőzött tehének tejének elárúsítását megtiltotta s általában minden óvintézkedést életbe léptetett a járvány ellenében.

— **(Elhagyta a családját.)** Mallovits Lajos zimányi, somogy megyei, 31 éves, nős, cipészsegéd, kinek felesége és két kis gyermeke van, a legutóbbi időben Budapesten lakott, de sehogysem tudott mesterségéből családjával együtt megélni. A sok nélkülözés és baj annyira megrontotta a szerencsétlen ember lelkét, hogy az, nem gondolván, mi lesz családjával, a napokban minden bucsuszó nélkül eltűnt a fővárosból, feleségét és két kis gyermekét a legnagyobb nyomorban hagyva. Most a fővárosi rendőrség megkeresésére rendőrségünk Pécsen is nyomozza az eltűnt embert.

— **(Verekedéssel végszűdő idill.)** Tegnap este tíz óra tájban az Indóház-utca fasorai között meghuzódó padok egyikén egy fiatal munkásleány és egy suhanc üldögéltek, boldog csendességben, suttogva simogatván egymás kezét. A szerelmes pár idilljét nem zavarta senki, sőt a rendőr is, aki a vonat elé sietett ki az állomáshoz, még az is halkán lépegetett el előttük, hogy ne háborgassa boldogságukat. Később aztán egyszerre csak tilalmas kiáltások hangja csapódott bele az éjszakába s akik affelé a bizonyos pad felé mentek, furcsa dolgot láttak. Az előbb még szerelmeskedő pár cseléd most egymással szemben állt és ütötte egymást, a hogy csak bírta. De mégis a leány bírta jobban, mert a legény futva menekült előle. A leány pedig utána s kergette, míg el nem tűnt a szeme elől. Most mindkettőt keresik, hogy csendháborításért kérdőre vonják őket.

— **(Eltűnt kis fiu.)** Ma reggel a papnövelde-utcai egyik házból egy ott lakó özvegy asszony négyéves kis fiacskája kiment az utcára s onnan pár óra alatt eltűnt. A kalapját a kapun behajítva megtalálták az udvarban, de őt magát nem lelték sehol. A megrémült anya bejelentette a fiu eltűnését a rendőrségnek.

— **(Megcsipett dalárok.)** Nem elég, hogy a püspöksétyon az esti levegőt élvező publikum fülébe behallatszik esténként a balokányi tó békarájának koncertje, még hozzá pár nap óta más ilyen koncertben is kellett, akarva nem akarva, a publikumnak gyönyörködnie. Az alsósétatérén ugyanis ugy kilenc tíz óra tájban ábrándoslelkű mesterlegények szerenádokat rendeztek — nem ugyan „pártfogó tagjaik“, de igenis pártfogolt imádoztjaik számára — s szebbnél szebb, de illetlenül illetlenebb nótákkal sügták tele az est csendjét. Így volt ez két-

három este, hanem tegnap aztán a rendőrség is tudomást vevén a hivatlan dalárokról, meglepte őket, mikor a legjobb akarattal fújták a kedvenc nótáikat és különbeni szigorubb büntetés kilátásba helyezése mellett, feljegyezvén a neveiket, szétkergette őket a sétaterről s megtiltotta nekik, hogy ott áldozzanak többé a dal édes művészetének. Majd elváltak, meddig tartják meg a rendőri tilalmat a megcsipett dalárok.

— **(A részeg menyasszony.)** Tegnap délelőtt tíz óra tájban nagy népcső dület volt egyik Jókai-téri pálinkamérés előtt, honnan egy rendőr két részeg napszámot kísért kifelé. Az egyik nem akart tágitani az ajtó mellől, egyre hajtogatván, hogy ha a menyasszony nem jön, ő se megy. Mikor aztán egy harmadik kollégát is melléjük állított a rendőr a boltból, akkor megindultak és türelmesen mentek mind a hárman befelé a városházára. Az a harmadik berugott anyafi volt a — menyasszony, mert a másik kettő tanuskodása szerint az egész korcsmai verekedésnek, a miért a rendőr bekísérte őket, az volt az oka, hogy a harmadik társuk azt állította magáról, hogy ő neki olyan — jó arca van, mint akármely tizenhatéves leánynak, a ki a fejére teszi a menyasszonyi fátyolt. Ezt az állítást azonban nem hagyhatta megjegyzés nélkül a férfias büszkeségében sértett két ember és a megjegyzések lassankint ütlegek alakját öltötték fel és a szegény „menyasszony“ hamarosan olyan egypár hatalmas hátbavágást és arculütést kapott, hogy megemlékezik rá akkor is, ha — feleséges lesz. Szerencsére, egy rendőr hamarosan a helyszínén termett, szétválasztotta a verekedőket s mivelhogy egyik se különb a másiknál, mind a hármat bekísérte a kóterba. S most pihennek a hűvösön a két önérzetes férfiú és a részeg menyasszony.

— **(Csonkakezü támadó.)** Ma reggel a Mór-utcában egy rendőr egy csonkakezü, rongyos ruhájú csavargót vett észre, a mint házról-házra járt és koldult. S mivel a koldulás tilos, felszólította az ismeretlen embert, hogy menjen vele a rendőrségre. Az azonban e helyett futásnak eredt s a gyanuskinézésű szökevény erre a rendőr nyomon követte s nemsokára utólérvén, le is tartóztatta. A csavargó ekkor sem akart vele menni, hanem egy alkalmas pillanatban rávetette magát kísérlőjére és bal kezével megtámadta s mikor másképp nem bírt vele, véresre karmolta össze a rendőr egész bal kezefejét. Csak nagynehezen lehetett megfékezni és bekísérni a városházára, hol azonnal a börtönbe csukták. A csonkakezü támadót Jakobi Lajosnak hívják, bikali illetőségű, munkanélküli csavargó, a ki házról-házra járt koldulni, de gyanus kinézésével nem egy helyen támasztott szánalom helyett félelmet; a mi indokolt is volt, mert hogy mindenre képes, megmutatta a rendőr ellen intézett emez orvtámadással, melyért börtönnel fog meglakolni.

— **(Uborkaszezonos feljajdulás.)** Egyik ujság még az uborkaszezonba sem illő feljajdulást cselekszik ma meg egy „lényegtelen, kicsinyke kis“ dologról, irván azonban róla meglehetősen hosszan, persze, hogy — teljen a papiros. Annak ugyanis mindegy, bármit nyomtatnak rá azzal a feláldozott (!) kis nyomdafestékkal. De az már egyetlen humánusan gondolkozó pécsi polgár előtt sem lehet mindegy, hogy uborkaszezon miatt való kézírathányban neki rontsanak a városi közrendőrségnek és megirigyeljék tőle azt a szerintük kényelmes dolgot, hogy a „szigoruan“ elírt s „fővárosi“ mintára megalkotott egyenruhát elég vakmerők egy kissé megváltoztatni s a lengyel-nadrág és csizma helyett cipőt és pantallont viselnek most, a meleg napok beálltával. Ez még ugyan senkinek nem szurt szemet, csak azoknak, kik azt az elvet vallják, hogy „mert a nagyokat nem szabad bántanunk, tiásunk egyet a kicsi-

nyeken“, de hát igen is helyesen engedélyezte azt a főkapitány, hogy a rendőrök a nyári meleg napok beálltával a nehéz csizma és posztó lengyel nadrág helyett cipőt és pantallont viselhessenek. Nagyon helyesen, mert ha azt az egyenruha-szabályzatot hozó közgyűlés elfelejtette, hogy nyáron még se valami humánus dolog nehéztalpu csizmákban és lengyel-nadrágokban izzasztani azt az örökös futkározó rendőrt, a ki nemcsak a püspök-*cheta* néven szokott ám *chetalni*, hanem egész nap küldözik, ide-oda, ha pedig őrt áll, 2–3 óráig tüzi rá a lengyel-nadrágjára, meg a csizmájára a nap aszfaltolvasztó meleg sugarait: legalább kivételes engedéllyel napi szolgálatában viselhessen a nyárhoz illő ruházatot. Különb az a zoknó pantallont és cipőt a rendőrök maguk veszik saját pénzükhöz s így a szabályszerű ruha még meg is kimélddik nyáron át, a mit csak parádéra huznak fel, mert hát a parádé nem — dolog. De a napi dolgát becsülettel eivégző közrendőr, hogy nyáron át is csizmában és lengyel-nadrágban izzadjon, ezt a „külcsin“ kedvéért semmiféle emberiesen gondolkodni tudó tollforgató személy se kívánhatja, legfeljebb csak, ha uborkaszezonos kirohanást muszáj neki elkövetnie!

— **(Kutfurók öröme.)** Az Ágoston utcának egyik háztulajdonosa elhatározta, hogy kutat furat. Tekintve a sajátos terepviszonyokat, csupán költségkiméltetés szempontjából a Norton rendszerű cső-kutat alkalmazta, ami tudvalevőleg nem álli egyébből, mint egy felülről folyton megtoldható rézcsőnek a földbeveréséből, mely hogyha vizet ér, a reá alkalmazott szivattyu segítségével könnyen nyerhető a talajból. Beállottak munkába a kutfurók, már három napja, hogy az ütések zajától hangzik a környék, a cső egyre mélyebben halad a talajba, míg végre ma d. e. nem várt örömben részesültek. Ugyanis a rézcső egy szilárd rétegen áthatolva, cseppfolyós rétegbe ért és a nyomban alkalmazott szivattyu segítségével ontani kezdte a — sört. A munkások éledelegve szopták magukat teli s mire a tulajdonos a munka haladását megtekintendő, a helyszínére ment, ki jobbra, ki balra dülve fetrengett a folyton folydogáló söráradatban. A dolog magyarázata a következő: Kérdéses telep alatt nyulik el a Scholtz Antal és fia-cég jégpincéje, meg-rakva fölösen sörös hordókkal. Hát az a fatalis dolog esett meg, hogy a Norton-féle cső egy kétszáz akós jóféle barna sörrel telt hordóba tévedt és ennek a tartalmát szivattyu-tyu-tyu-tyu ki a vízre vágyó munkások. Tekintve a megváltozott helyzetet, most már a kutfurást abban hagyták és más helyen fognak vele megpróbálkozni, a hol vizet kapnak állandóan.

Művészet, irodalom.

○ **Berlini folyóirat Magyarországról.** A „Moderne Kunst“ című képes folyóirat 19 ik füzete egészen a magyaroknak van szentelve. Ez a kitűnő képei és jeles szövegtartalma folytán közkedveltségnek örvendő világlap ezzel kitűnő szolgálattal tesz a millenniumi kiállítás ügyének. Berg Richard, a lap tevékeny kiadója (Berlin—Lipcse—Bécs) nem kimélt költséget a füzetnek a Budapesten létesített nagyszerű műhöz méltó kiállítására. Az új országház és a kiállítás pompás történelmi épületei kitűnő, festői hatású képekben és Hecht M. által vonzón megírt szövegmagyarázatban világos képét adják annak a nagyszerű vállalkozásnak, a melyben Magyarország önmagát multa felül. Magyarország művészetére is, a mely már kitűnő helyet foglal el a művelt népek hasonló alkotásai között, kellő gond van fordítva, a mennyiben több előkelő festő

művei, köztük Margitay kitűnő képe „Az utolsó próba” és Pap jellegzetes „Sorozás”-a művészi fametszetekben vannak bemutatva. Ezenkívül Knackfuss H. tanár Magyarország történetéből megragadó képben örökít meg egy 500 év előtt megtörtént érdekes eseményt: Zsigmond király megmentését a nikápolyi ütközet után. Ennek a képnek eszméjét a művész II. Vilmos német császártól nyerte, a kinek egyik őse tevékeny szerepet játszott a magyar király megmentésében. A magyar Thalia művészetét is két kép képviseli, köztülve vannak ugyanis Kopácsy és Karczag kedvelt énekesnők arcképei. Egy érdekes regény Wolters Vilmostól, Dincklage bárónak egy új elbeszélése, a gazdagon illusztrált Zick Zack rovat sziporkázó tartalma, Buss György tanulmánya a művészetről s egyéb ismert írók közleményei rendkívüli vonzerőt kölcsönöznek a „Moderne Kunst” 19. füzetének, a melynek ára csak 60 Pfennig (36 krajcár). Egy magyar család asztalánál sem szabadna hiányoznia ennek a pompás füzetnek, a mely oly szépen emlékszik meg a magyar nemzetről s a millenniumi kiállítás maradványai emlékéül szolgálhat.

Törvényszék.

§ Lisztkereskedés en gros. Csalárd bukással vádolva állt ma a kir. törvényszék előtt Köszler Jakab, volt pécsi lisztker-

reskedő. A törvényszék a következőkép alakult meg: elnök Varga Nagy István, szavazóbirák Bajnovits Ármán és Farkas Antal; ügyész dr. Rákosi Imre; jegyzőkönyvvezető Stiglbauer József. A vádlott védelmét dr. Jobszt László ügyvéd vitte; jelen volt dr. Nemes Vilmos ügyvéd, mint a csódtömeg gondnoka, továbbá dr. Fürst Győző ügyvéd, a Deutsch Ignác és fia losonci cég képviselőjében és Szieberth Nándor ügyvéd a Feit Boldizsár eszéki cég képviselőjében. Tanukul be lettek idézve a a végtárgyalásra: Tar Ferenc, Diósy Péter (nem jelent meg), Reif Károly, Pollák Gábor, Köszler Miksa, Fleischner Péter, Deutsch Lipót, Morgenstern Bernát, továbbá Hartmann Antal, Glasz Bernát, Breyer Miksa, Fodor Béla, Jantay Gyula és Grünbaum Károly ügynökök. Ez utóbbiak közül csak Breyer Miksa jelent meg, de így is nagy munkát adott a sok tanu kihallgatása és az egész per adathalmazának letárgyalása egész nap a törvényszéknek. S ha hozzá vesszük, hogy a hamis bukás folytán megkárosultak: a pesti Viktória gőzmalom, Lujza gőzmalom, a budapesti Hitelbank gőzmalma, Pannonia gőzmalom Mauthner és Wischek, Deutsch Ignác és fiai (Losonc), Haggenmacher Henrik, Teréz-gőzmalom (Pancsova), Kovács Imre (Mohács), Kunetz József, (Eszék), Rosenthal Ignác, Bak Bernát és fia, a nagyikindai gőzmalom és Ferenc József csatorna gőzmalma, a kiket Kauffer Jenő ügyvéd képviselt, az újvidéki gőzmalom (képviselte a végtárgyaláson dr. Pintér József), Schreiber Viktor, Kohn Mór (Eszék) és Breuer Gyula (Vinkovce) eiképzelték a bünper nagy anyagát s azt az érdeklődést is, a melyet a végtárgyalás kereskedői körökben keltett, minek

eredményeképe ugyancsak megtöltötte a hallgatóság a végtárgyalási nagytermet.

Rákosi Imre dr. ügyész vezette be a végtárgyalást, előadván, hogy 1894. évben Köszler J. pécsi pék és lisztkereskedő csódot kért maga ellen. A csód megnyitáskor a csódbekerült üzletében 3600 frt értékű árut találtak, mivel szemben a passzívát ő maga 16 345 frtra vallotta be. Kitént astán, hogy a vagyonsbukott lisztnagykereskedő a csód megkérése előtt 2—5 hónap alatt összesen 22 ezer forint áru lisztet vásárolt vagy 27, azelőtt vele édeskevés összeköttetésben álló cégektől, sőt egyes molnároktól is s azt a csód megkérésére mind szépen eltüntette. Kitént, hogy cége be sem volt törvényszéki leg jegyezve; hogy üzleti könyveket sohasem vezetett, mérleget nem készített, egyszóval mindenben rászolgált arra, hogy csalárd bukás miatt vád alá helytesseék, a mi meg is történt, most ime a végtárgyalás adatai fogják kideríteni, mennyiben követte is el a csalárd bukást?

Az ügyész előterjesztése után Bajnovics Ármán törvényszéki bíró olvasta fel eztán a tömeggondnok jelentését, mely szerint a csódtügy lefolytatva még nincs s a csód vagyons állapota a következő: leltározott vagyons 2268 frt 94 kr., követelés 837 frt 10 kr.; külön beszerzési ára a vagyonnak nem lett felvéve s csódnitáskor az aktívák 16 ezer, a passzívák 18 ezer frtra vétettek fel, azonban a csódvagyonsból legfeljebb ha 1800 frt folyik be, a mely összegből csekély százalék esik a hitelezők kielégítésére.

Most következő a vádlott kihallgatása, Köszler Jakab előadja, hogy sze nic (nyitra megyei) születésű, 38 éves, izr. vallású, nős, két gyermek atyja, sütőmester,

én engedelmet kértem, hogy megnyugtatóra elkísérhessem kegyelmes asszonyomat mindaddig, míg biztonságban nem hagyom.

— Ugy nem sokáig kell fáradnod. Két hű szolgálom egy félóránkra innen vár fegyveresen, kiknek vezetése alatt minden nagyobb veszély nélkül utazhatom tovább, önkénytelen száműzetésembe; Isten tudja hová, Isten tudja merre. Csak legalább sejdítném a jövőt; tudnám, hogy a lelkes férj rendületlen feltétele diadalt fog aratni, örömmel viselném sorsomat; de így csak a reménytelenség nyomasztó terhét viszem magammal. Hová lesznek gyermekeim, kik apjokat, anyjukat még életükben elvesztették; mi lesz ő belőle, kinek számára a hitves és a gyermekek már meghaltak.

És a nő arcán nehéz könnycsepp gördült alá, ajkáról mély sóhaj repült el. Az ifju reá tekintett és az ő szemei is megteltek könnyekkel, melyek magasztos csodálkozással pihentek a karcu, ékes természet. Ajkait már-már megnyitá, hogy vigasztalja asszonyát, de attól tartva, hogy szavai alkalmatlanok lesznek, hallgatott; hanem látva hogy a nő fájdalma csak nem oszlik, lassu, tiszteletet tolmácsoló hangon végre megszólalt:

— Ne aggódjék, kegyelmes asszonyom; az Isten jó, irgalmas és igazságos; ő gondot visel minden gyermekére. Ha meg is tagadja tőlünk a boldogságot itt a földön, egykor majd kétszeresen fog jutalmazni — ott fenn, az égben.

Mint az életmentő, reményre keltő ige, úgy hangzott a lelkes ifju ajakán a vigasztalás, úgy, hogy a nő csodálkozva nézett fel reá.

— Ki sugalmazta e vigasztaló szavakat neked?

— Isten veied hát. Én megbocsátok, de magammal viszem bocsánatodat is. Segítsen Isten győzelemre; és engem — nődet — ne feledj el soha — soha!

És kitérte karjait a nő, hogy férjét utoljára megölelje; de karjai erőtlentül hanyatlanak alá, térdei megtörnek, s egy éles fájdalom sikolylyal ajkain összerogy. Mielőtt a fájdalomában elmerült férfi magához térne a sikoításra egy ifju rohan be a terembe, s az összerogyó nőt karjaiba fogja fel és a közeli pamlaghoz viszi, hol féltéredre ereszkedve, baljában az alóltnak dus fűrtözetű fejét tartva, jobbával illatos keszkenővel törli le a halványpiros arcról a gyengeség cseppjeit. Mint az ég angyala a szenvedő mellett, akként tűnik fel a deli, fényes apródöltönyű ifju a bájos bölgygyel karjai között. Leheletét visszafojtva lesi a lassanként magához térőnek minden mozdulatát. S a mint az ajkak visszanyerték kicsattanó bibor színüket, az arcon ismét a megszokott pir ömlött el, a márvány kebel hófehér halmái, melyek felett a szoros lovagló öltönyt a gondos ifju feloldá, szabályosan emelkedni kezdenek, gyönyörtől ittas tekintetét örömmel emelte fel a mellette álló fejedelem arcára, s tisztelettel teljesen felállva helyet engedett annak, hogy midőn nője szemeit felnyitja, pillantása férjére essék.

— Ah, Amáliám, mi bajod, mi ért? Szólj, lelkem üdve, szólj. Így esd a férfi eszmélő nejének. Es az felnyitja tengermélységű szemeit, ajkára mosoly ül, s felemelkedve, gyenge hangon szól.

— Csak egy kis gyengeség, semmi más. Ne aggódjál, kedves férjem; elmúlt, nem érzek többé semmi

csőd alatt áll, irni olvasni alig tud, mert csak egy árva elemi osztályt végzett s még bűntegy soha sem volt. Pécsre 1889. év június havában jött lakni s itt a Kossuth-utca 18. szám alatt levő lisztüzletet vette meg 1200 frtért, a melyért 300 frtot a vételkor, a többi pedig részletekben fizette le. Már ekkor megrohanták az ügynökök — a mint vallja s jó barátokként bele ugratták nagy liszt kötésekbe s 1892-ben már nagy veszteségeket szenvedett s Makón élő unokaöccse, Morgenstern Bernát segélyezte, hogy a veszteségeket kiheverje. Es évben megvette a Krausz-féle gőzmalom rábeszélése folytán Eszéken a Hermann-féle péktüzetet s mert időközben az öccse, Köszler Miksa Makón megbukott, azt tette be üzletvezetőnek a péktüzetbe. De az öccse nem jól viselte magát, mert 1639 frt adósságot csinált a bátyja nevére s ezért ő 1893-ban felmondta a rossgséftet, az adósságokat kifizette, az üzletberendezését pedig 1894. február 15-én dr. Winter ügyvéd előtt szerződésileg eladta 400 frtért az — öccse feleségének, szül. Koh n Karolinnak. Az en gros lisztüzletet tulajdonképen 5 hónapon keresztül üzte, mikor a verbázi gőzmalom bízományosa lett s ekkor sorban, derűre-borura rendelte a lisztet, de főképen 1894. március—július hónapokban, úgy, hogy 22 ezer frt áru lisztet kapott ez idő alatt vagy 27 cégtől. Csődöt akkor kért maga ellen, mikor a Mauthner és Wilschek cég 648 frtos követelését 1894. júliusában nem tudta megfizetni, a mikor a velencei és ujvidéki malmok is saklalták a fizetés miatt. De fizetni azelőtt rendszeresen fizetett mindent s ennek igazolásául egy csomó váltót fel is mutat.

Elnök keresztkérdéseire előadja ezután vádlott, hogy esse ágában sem volt hitelezőit megkárosítani. A kiktől a nagymennyiségű

lisztet rendelte, azokkal azelőtt is összekötésben állott s valóságos áldozata a vigéceknek, mert azok ugratták be a nagy rendelésekbe. Bukásának oka a sok kárszenvedés, mert ha rendelt p. o. 18 frtos lisztet, az mikor megérkezett, 14 frtot ért csak a hanyatló árfolyamok miatt. Üzleti könyveket és mérleget azért nem csinált, mert nem értett hozzá, hiszen ő csak — pék volt. Péktüzetében havonként 300 zsák liszt szokott el fogyni, tehát megvolt az oka, nagyban miért rendelt. Kés alatt soha senkinek sem adott el, csak, ha — meg volt szorulva. Nem rejtett el semmit a 22 ezer frt értékű árukból, erre esküszik. Feleségének van ugyan most is üzlete, de ezt hitelre alapították.

N e m e s Vilmos dr. tömeggondnok ekkor ismerteti a csőd jelen állapotát s kiténik, hogy a hitelezőknek 16876 frt 56 krt tevő bejelentett követelésének fedezésére csak — 1000 frt marad a csödvagyomból.

Következett ekkor a koronatanu, H u n e t s József eszéki lakos kihallgatása, a ki 1020 frt áru lisztet szállított Köszlernek, de nem fizetett az neki egy krajcárt sem. Back Bernát szegedi gőzmalmos ügynökekép szintén szállított Köszlernek s mert jót állt érte, neki kellett az árát megfizetni. Ő soha sem tukmálta Köszlerre a vételt; az kért tőle hitelt. Ismeri a viszonyokat s lehetetlennek tartja, hogy 21—22 ezer frt áru lisztet egy pécsi pék 4—5 hó alatt üzletében fel dolgozhasson. Egyezsége őt is többesör felezőlitotta, sőt a végtárgyalás előtt a folyosón is ki akart vele egyesni vádlott, de ő meg van győződve a csalásról s ezért nem ment bele. Bár úgy látja, hogy a többi hitelezők ki egyeztek vele.

És az elnök konstatálja is, hogy panaszos jól gyanítja a dolgot, mert az ügynökök csak tanuként vannak beidézve s kárigény

ha jelentetett is be, de panaszos bizony alig van ő rajta kívül.

S ez a körülmény bár megkönnyítette a bíróság dolgát, a végtárgyalás mégis igénybe vette az egész délutánt is s a tanúk kihallgatása, az összesen 27 hitelezővel kötött üzletek ismertetése, a nagy anyaghalmas fel dolgozása derekas munkát adott a törvényszéknek még a késő esti órákban is úgy, hogy a végtárgyalás lapunk zártakor még nem ért véget s így az ítéletet csak holnap ismertethetjük.

T a n ü g y.

(Izraelita tanulók vizsgálatai. A pécsi isr. iskolaszéknek folyó 25-én hozott határozata értelmében a helybeli isr. tanulók ez idei évszáró vizsgálati a következő sorrendben fognak megtartani. Hittani vizsgálatok. a) A kir. főreáliskolában. 1. Szerda, május 27-én d. e. 11—12-ig a III. osztályban. Biztosok: Dr. Perls Ármin főrabbi, Dr. Krausz Jenő, Dr. Stein Henrik. 2. Csütörtök, május 28-án d. e. 11—12-ig a II. osztályban. Biztosok: Dr. Perls Ármin, Spitzer Lajos, Dr. Porges Miksa. 3. Péntek, május 29-én d. e. 10—11-ig az I. osztályban. Biztosok: Dr. Perls Ármin, Reich Mór, Schwabach Zeigmond. 4. Péntek, május 29-én d. e. 11—12-ig a IV. osztályban. Biztosok: Dr. Krausz Jenő, Spitzer Lajos, Lenkei Lajos. 5. Péntek, május 29-én d. u. 2—3-ig a VII. osztályban. Biztosok: Dr. Kaufer Mór, Ullmann Károly, Reich Mór. 6. Péntek, május 29-én d. u. 3—4-ig az V. és VI. osztályban. Biztosok: Spitzer Lajos Neumann Ig., Dr. Kaufer Mór, Naschitz Adolf. b) A főgimnáziumban. 7. Kedd, május 26-án d. u. 4—5-ig az I., II., III., IV., VI., VII. osz-

fájdalmat. Óh, mily jó lenne a te melleden pihennem ki fáradalmaimat; de nekünk válnunk kell. Isten veled!

Hosszu, édes csókba forr össze a hitvesek ajaka. A nő átkarolva tartja férje nyakát, s úgy simul keblére édes odaadással. Az ifju pedig meghatottan áll félrevonulva tőlük; szemében könny, arcán bánatos öröm honol. Ah, bár soha se érne véget ez édes ölelés; hanem a nő szilárd elhatározással bontakozik ki férje karjaiból, s mintegy félve, hogy ereje ismét elhagyja, az ajtó felé tart, s még egy Isten hozzádot mondva kirohan azon. A férj kétségbeesve tekint utána; majd könyező apródjára néz, bizalommal teljesen esdve attól segélyt. S az megéri ura pillantását, hozzá lépve megragadja jobbát, s csókját nyomja reá.

— Engedd, hogy követhessem; életemmel fogom megvédeni s nem hagyom el, míg biztonságban nem tudom. S mielőtt fejedelme szavait hallaná, kisiet, hogy az est homályában asszonyát el ne veszítse.

— Menj, menj, nemeslelkű ifju. Véd meg őt, a nők legjobbikat, ha férje nem veheti oltalmába. Hála neked, Istenem, hogy megerősítettél, hogy a férj érzelmét elhallgattattad a honfié mellett; adj erőt neki továbbra is. . . De gyermekeim, kedves gyermekeim, hová lesznek? Mi lesz belőled te szenvedélyes asszony? Mi lesz férjedből? . . . Ki hitte volna, hogy e nagy nap így fog végződni? Hiába, az ember sorsa változó; a fény mellett ott az árny is, a hatalom mellé megelégedett boldogság is kell. . . Hallgass szívem, hallgass; némulj el, kebel; szent feladatot tűztél elődbe, ezt kövesd mindig, ezt teljesítsd.

Míg a szent hazaszeretet bajnoka, ki nem hallja

tott nője kérelmére, ki messze menedékhelyéről titokban kereste fel férjét, hogy szerelmét, családi boldogságát igérje cserébe a fárasztó harcok veszélyeiért, ki elnyomta szive érzelmeit, így fájlalta urát, nője csaknem eszméletlenül rontott ki a palotából, melyben boldogságát hagyta s künn a nagy márványlépcsőkön tántorogva haladt le toporzékoló ménje felé. Az est csendjét nem háborítá meg semmi: csak a paripa nyerítése, mely örömmel üdvözlé a feléje siető alakot, ki már köpenyében burkolta magát s melléje lépve megsimogatja remegő kezével bogársörényét s nyergébe lép. Nemsokára gyors vágatásban halad ki a csendes városból, ki a tölgyektől szegélyezett utra, melyet nyájas tekintetével világított meg az ég szőke pásztora csillagnyája között. Nem veszi észre, hogy egy ifju követi almásszürke paripán, kinek fűrtjeivel kedvesen játszik az esti szellő s oldalát finomművű kard ékesíti. Az ut egy kanyarulatánál eléri a mindig lassabban haladó bársonyazinú mént, melynek lovagja köpenyében burkolva, nem hallja a gyors lódobogást. Nem, mert elméjét, szivét a fájdalom tartja fogva, mely arcain visszatükröződik s szemébe könnyeket sajtol. Végre felüti fejét s megpillantja az ifju lovast; önkénytelenül is mélyebben burkolózik köpenyében, de ovatosságát rögtön félben hagyja a mint követője tiszteletről tanakodó hangon megszólítja:

— Kegyelmes asszonyom!

— Ah, te vagy kedves ifju? Hová, hová?

— A fejedelem küldött.

— Ő? utánam, védelmemre, ugy-e? Mondd, mit tett, hogy elhagytam; sirt vagy kétségbeesett?

— Könyes szemekkel, tétovázva tekintett reám s

tályban. Biztosok: Dr. Krausz Jenő, Dr. Perls Ármin, Naschitz Adolf. c) A polgári leányiskolában. 8. Hétfő, június 15-én d. u. 3—4-ig a III. és IV. osztályban. Biztosok: Dr. Perls Ármin, Spitzer Lajos, Dr. Porges Miksa. 9. Kedd június 16-án d. u. 2—3-ig az I. osztályban. Biztosok: Dr. Perls Ármin, Reich Mór, Lenkei Lajos. 10. Kedd, június 16-án d. u. 3—4-ig a II. osztályban. Biztosok: Kligenberg Jakab, Spitzer Lajos, Dr. Kaufer Jenő. d) A községi népiskolákban. 11. Vasárnap, június 14-én d. e. 10—12-ig az I.—VI. osztályban. Biztosok: Dr. Perls Ármin, Kligenberg Jakab, Reich Mór.

Általános vizsgálatok az izr. hitközség fiú- és leányiskolájában. 1. Vasárnap, június 21-én d. e. 9—11-ig a IV. leányosztályban. Biztosok: Dr. Perls Ármin Spitzer, Lajos, Ullmann Károly. 2. Hétfő, június 22-én d. e. 9—11-ig az I. fiuosztályban. Biztosok: Neuman Ignác, Dr. Perls Ármin, Dr. Kaufer Jenő. 3. Hétfő, június 22-én d. u. 3—5-ig az I. leányosztályban. Biztosok: Dr. Perls Ármin, Spitzer Lajos, Sasvári Béla. 4. Kedd, június 23-án d. e. 9—11-ig a II. fiuosztályban. Biztosok: Lenkei L., Naschitz Adolf, Reich Mór. 5. Kedd, június 23-án d. u. 3—5-ig a II. leányosztályban. Biztosok: Dr. Perls Ármin, Dr. Kaufer Jenő, Dr. Porges Miksa. 6. Szerda, június 24-én d. e. 9—11-ig a IV. fiuosztályban. Biztosok: Dr. Perls Ármin, Spitzer Lajos, Kligenberg J. 7. Csütörtök, június 25-én d. e. 9—11-ig a III. fiuosztályban. Biztosok: Dr. Kaufer Jenő, Dr. Perls Ármin, Reich Mór, Schwabach Zsigmond. 8. Csütörtök, június 25-én d. u. 3—5-ig a III. leányosztályban. Biztosok: Neuman Ignác, Naschitz Adolf. 9. A III. IV. fiuosztálynak héber vizsgája szombaton, június 20-án d. u. 3—5-ig tartatik meg. Biztosok: Dr. Perls Ármin, Glass H., Spitzer Ign., Reich Mór, Trenscher J. Az iskolaév ünneplésének berekesztése és a jutalmak kiosztása vasárnap június 28-án d. e. 9 órakor lesz.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május hó 29-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kuriai bíráskodásról szóló törvényjavaslat került tárgyalásra a képviselők meglehetősen érdeklődése mellett. A karzatok is teive voltak.

Rohonyi Gyula előadó hosszantartó beszédében visszapillantást vet az egész kuriai bíráskodás fejlődési történetére, főlegliti, hogy a törvényhozás elvileg már 1874-ben átruházta a választások feletti bíráskodást a kuriára és csakis az eljárás szabályozását tartotta fenn egy később hozandó törvényre. Ezután Percel Béla, Pauler Tivadar és Fabinyi Teofil igazságügyminiszterek próbálták az elvi intézkedések effektuálását, azonban az mindig hajótörést szenvedett. Szilágyi Dezso igazságügyminiszter két ízben is letette ezután a Ház asztalára a részletesen kidolgozott javaslatot, de nem lehetett belőle törvény, mert a Ház különféle osztályainak és bizottságainak utvesztőiben megrekedt. Kiterjeszkedik ezután Apponyi Albert gróf ismert javaslatára és ajánlott módosításaira, melyeknek egy részét a bizottságok azóta elfogadták. Ajánlja ennél fogva szóló a törvényjavaslatot általánosságban elfogadásra.

Apponyi Albert gróf megköszönte, hogy a bizottság javaslataival foglalkozott, de midőn ezt teszi, konstatálnia kell, hogy ott a bizottságban javaslatainak csakis úgy nevezett ártatlanabb részeit fogadták el, míg az életbe vágókat egyszerűen mellőzték. Így a javaslat nem képez egy teljes egészet, következésképp lehetetlennek tartja, hogy annak végeredményébe üdvös hatása legyen; mert ha a most megcsonkított javaslat törvény erőre emelkedik, a kuria a választási vissza-

ééseknek csak egy része, nem pedig összesége fölött fog itélkezni és épen a legsúlyosabb esetek és törvénysértések fölött maguk az érdekeltek képviselőik fognak itélkezni, a kik erre már csak különböző párttekintetükből eredő elfogultságuk miatt erre képtelenek. A javaslatban kontemplált pénzbirokat nevelésügyeknek mondja. A hivatali visszaéléseket ostromozva sajnálatát fejezi ki, hogy a hivatalnokok politikai függetlenségét nem eléggé védelmezték meg a javaslatban körvonalozott megszorításokkal. A javaslatot mégis így csonkán is elfogadja, nehogy utjában álljon az előrehaladásnak. Rátér ezután politikai visszavonulásának híreszteléseire. Nem várta volna — ugymond — hogy a kormányparti sajtó családi ügyeiből kifolyó visszavonulását politikai célokra használja ki. A köteleesség hívó szózata egyébiránt szólót mindig helyén fogja találni.

Polónyi Géza teljesen hozzájárul az Apponyi gróf által elmondottakhoz, a mi azonban legkevésbé sem zárja ki, hogy több aggodalmi ne legyenek, mint előtte szólónak a törvény hatása tekintetében. Pártja nevében és megbízásából egyébiránt a javaslatot általánosságban elfogadja a részletes tárgyalás alapjául, a részleteknél majd el fogja mondani nézeteit.

TÁVIRATOK.

— **Zászlósértő oláhok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Krassó-Szörény vármegyének Lugoson ma lefolyt évnegyedes közgyűlésén az alispáni jelentés részletesen foglalkozott a németbogsáni zászlósértéssel, a mely passzus felolvasásánál a jelenlevő oláh nemzetiségű bizottsági tagok hangosan tiltakoztak. „Zsaszku jel!“ (Le vele!) fölkiáltások keresztek egymást a teremben. A határozat az lön, hogy a tüntetők valamennyien jegyzőkönyvi megrovásban részesültek.

— **A kuriai javaslat a pártkörökben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap este valamennyi pártkörben megvitatás alá vették a kuriai bíráskodásról szóló törvényjavaslat hiányait. Általánosságban mindenütt elfogadták a javaslatot, a részletekhez azonban több rendbeli módosítást fognak benyújtani.

— **A kretai savargások.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A görög kormányának a hatalmakhoz intézett jegyzéke kijelenti, hogy Görögország minden felelősséget visszautasít, mivel a porta képtelennek bizonyult a rendzavarás megújulásának megakadályozására. Egy 3000 főnyi török csapat kísérletet tett a Vamos-ban ostrom alá vett katonák felszabadítására; de sikertelenül.

— **Mikor a cár táncra perdül.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Kreml pompás termeiben tegnap este fényes táncestély volt, a mely éjfélig tartott. Az első és utolsó táncot a cár a cárnéval, a másodikat a cárné a török nagykövettel, a többi táncokat pedig sorra a többi nagykövetekkel táncolta. A Kreml ma világították ki az ünnepek záradékául utoljára.

— **„Jaj be huncut . . .“ a törvény előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti törvényszék ma tárgyalta Szöllösy lugosi ügyvédnek királlysértés címén indított ügyét. Ugyanis

a tavasszal Szöllösy a lugosi kaszinóban a Gotterhaltét és nyomban utána a „Jaj be huncut a német“ . . . kezdetű ismeretes népdalt huzatta. Eötvös Károly bizonyította, hogy abban a nép ajkán elő dalban nincs királlysértés és annak huzatása sem képezhet azt. Maga a Gotterhalte sem volt nálunk mindig népszerű, de 1849. óta gyűlölnünk kell ez utóbbi dalt, mert e mellett végezték ki szabadsághőseinket. Most azonban megváltoztak a viszonyok, most a legelső magyar ember a király. Szöllösyt fölmentették, a köztársaság felebbezett.

NYILT-TÉR+)

Krondorfi savanyúvíz.

Stefánia trónörökösne forrás,
kitűnő gyógyvíz,
kedvelt asztali víz.

Főraktár: Pécsen,
Hirschler Mór urnál.
Kapható mindenütt.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JOZSEF
kiadó.

Hirdetések.

788. szám.
1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírószék 1895. évi C. 85/2. számú végzése következtében, Dr. Müller János ügyvéd által képviselt, Ifj. Debulay Antal javára Török Elemér ellen 60 frt s jár, erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 360 frtra becsült szobabutorok, felszerelés és ruhákból álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 13988. 1896. számú végzése folytán 60 forint tőkekövetelés ennek 1894. évi november hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 23 frt 60 krban bírósági már megállapított költségek erejéig **Pelldörden alperes lakásán leendő eszközlésére 1896. évi június hó 9. napjának d. u. fél 3 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsen, 1896. évi május hó 20. napján.

Engler Kalmán
kir. bírósági végrehajtó.

813. szám.
1896.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közbirré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 1894. évi 16508. számú végzése következtében Dr. Müller János ügyvéd által képviselt, Müller Náthán javára, Ifj. Matievits István és Matievits János ellen 250 frt s jár. erejéig fogatosított biztosítási végrehajtás után felülfoglalt és 268 frtra becsült szobabutorok, felszerelések és lovakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 13888. 1896. számú végzése folytán 80 frt 12 kr tőkekövetelés, ennek 1895. évi augusztus hó 1 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 3 frt 50 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Pécsset alsó balokány utca 34. sz. a leendő eszközlésére 1896. évi június hó 2-án d. e. 10 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adadni.

Kelt Pécsset, 1896. évi május hó 20. napján.

Engler Kálmán

kir. bírósági végrehajtó.

FEHÉR A. ADOLF

bőr és cipő-felsőrészek gyári raktára

nagyban és kicsinyben

BUDAPEST,

VIII., kerépesi-ut 49.

Nagy raktár mindenféle

bőrök,

csizpész-kellékek,

és saját készítményű
cipő-felsőrészekből.

Nagy képes árjegyzékem most jelent meg, melyet kívánatra bérmentve küldök, egyszersmind mindazon, a kiállítás alkalmával feljövendő csizpész- és csizmadia mester uraknak ajánlom bőrraktáromat megtekintésre.

Megrendesések postán és vasuton csakis utánvét mellett azonnal eszközöltetnek.

1896.

Rothschild-tapasz

legjobban bevált köszvény, rheumatismus és mindennemű csuzos daganatok ellen. Egy tekercs Rothschild tapasz, 90 krért (levélbéllyegekben vagy postautalványon) bérmentve küldetik. Valódi minőségben csak a „Római császár“ gyógyszerárban

BAYER HUGONAL

Bécs, Wollzelle 13. sz.

kapható. Ugyanott minden külföldi speciálisítások nagy raktára.

A nagyérdemű gyászoló közönség szives figyelmébe ajánlja legnagyobb választéku

SIREMLÉK-RAKTÁRÁT

mindennemű márvány, granit és Syenitben

Ifj. Vogl János

kőfaragó üzlete

Pécsset, Vásár-tér 5. szám.

Kőfaragó munkák legjutányosabb árban készítettnek.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbitva)

Pécsset, Ferenciek-utca 11. sz.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, dísz- és ebédlő szobák mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári árak mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy butorvásárlások nálam is oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten, vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)

